

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/197/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712204593
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2013:2712204593.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom v 1. rade: Ľ. Ž., J. XX.X.XXXX, Y. G. Č.. XXX, XXX XX X., štátny občan SR, v 2. rade: D. Ž., J. XX.X.XXXX, Y. G. Č.. XXX, XXX XX X., štátny občan SR, o zaplatenie 2 115,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporcom súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Skalica dňa 29.6.2012 návrh, ktorým navrhol zaviazat' rozsudkom odporcov 1. - 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2 115,93 eur, úrok z omeškania vo výške 14,25 % zo sumy 1 607,79 eur od 23.10.2008 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh zdôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Bratislava (ďalej v texte označovaná aj právny „predchodca navrhovateľa“ alebo „pôvodný veriteľ,“) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a ďalej tvrdil, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcami dňa 5.2.2003 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluve o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2 115,93 eur, ktorá pozostáva z istiny 1 607,79 eur, riadneho úroku 139,92 eur, úroku z omeškania 368,23 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Odporca v 1. rade uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku a zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň si navrhovateľ uplatnil zákonný úrok z omeškania od 23.10.2008 do zaplatenia, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru, pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Navrhovateľ uviedol, že odporcovia ku dňu podania návrhu nič neuhradili. Ďalej uviedol, že dlžná suma vo výške 2 115,93 eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 607,79 eur (rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 139,92 eur (rozdiel medzi

postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania vo výške 368,23 eur (rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky).

Navrhovateľ na návrhu trval v celom rozsahu.

Navrhovateľ a právny zástupca navrhovateľa, predvolaní na pojednávanie riadne a včas sa naň nedostavili, právny zástupca sa ospravedlnil, pričom požiadal súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol o návrhu na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán k čomu udelil súhlas. Odporcovia v 1. a 2. rade sa dostavili na pojednávanie.

Právny zástupca navrhovateľa bol vyzvaný (výzva mu bola doručená dňa 4.10.2012), aby do termínu bližšie špecifikoval dlžnú čiastku a doložil listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení (napr. výpisy z účtu, sadzobník poplatkov, výpočet úroku z omeškania a pod.). Keďže právny zástupca na túto výzvu reagoval len tak, že zaslal súdu výpis z účtu súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 11.3.2013. Súčasne s predvolaním bolo aj poukázané na § 120 ods. 4 O.s.p, pričom predvolanie bolo doručené právnomu zástupcovi dňa 14.2.2013, čiže takmer mesiac pred termínom pojednávania. Napriek tomu do dňa pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 11.3.2013 (teda v dostatočnom časovom predstihu) požadované vysvetlenie nepredložil a súhlasil, aby sa pojednávalo bez jeho osobnej účasti a aby súd rozhodol o návrhu na základe predložených dôkazov.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 O.s.p. a rozhodol bez účasti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, Všeobecnými obchodnými podmienkami v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.7.2009, oznámením o postúpení pohľadávky obom odporcom zo dňa 28.10.2008, Zmluvou o postúpení pohľadávok XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a prílohou č. 1 k zmluve, Pokusom o zmier obom odporcom, výzvou súdu zo dňa 2.10.2012 na špecifikáciu dlžnej čiastky, odpoveďou na výzvu súdu zo dňa 17.10.2012 a zo dňa 4.12.2012, zostavou prehľadu transakcií úveru.

Odporca v 1. rade pri výsluchu uviedol, že v roku 2003, keď podpisoval spolu s manželkou odporkyňou v 2. rade zmluvu o splátkovom úvere so SLSP neboli podnikateľmi, úver si brali pre potreby domácnosti. SLSP, a.s. si od nich vypýtala potvrdenie od zamestnávateľa koľko zarábali, chceli si požičať 50 000 Sk (1 659,70 eur), úrok stanovila banka, všetko ostatné čo je v zmluve stanovila banka, teda aj poplatky, splatnosť prvej splátky aj ostatné splátky, aj splatnosť úroku, pričom všetko, čo je v zmluve stanovila banka, banka stanovila všetky podmienky, banka si odpočítala poplatok za to, že s nimi spísala zmluvu, nedostali sumu 50 000 Sk, išlo o nižšiu čiastku. Nedávali banke žiadnu hotovostnú splátku 1 000 Sk, banka ju odpočítala od sumy 50 000 Sk. Banke zaplatili nejaké splátky. V banke mali bežný účet a z toho im banka strhávala splátky. Banka potom účet zrušila. Postupníkovi SLSP - navrhovateľovi nezaplatili nič. Keď potrebovali peniaze museli súhlasiť s tým, že banka si najprv bude odpočítavať poplatky a ďalšie časti a až potom im bude sťahovať na to, čo si vlastne požičali. Po nahliadnutí na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.7.2009 vypovedal, že vľavo dole, kde je podpis dlžníka, sa vlastnoručne podpísal. Stalo sa to za takých okolností, že k nim do domácnosti prišiel pán - manažér zo spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., oznámil, že im SLSP predala ich dlh, a žiadal, aby mu naraz zaplatili sumu, ktorú dlžia. Nevedel presne koľko dlžia SLSP, keď to podpísal, žiadal o splátky. Výšku splátky 30 eur napísal do dohody pán H.. Všetko tlačivo, čo sa týka dohody, teda aj dátum splátky, deň v mesiaci 20., dátum prvej splátky vypisoval pán Kollár, odporca nič nedohadoval. Odporca sa pýtal pána H., čo znamená premlčanie dlhu, pán H. mu to nevysvetlil. Nerozumie tomu, čo je rozhodcovská doložka, nechcel by, aby ich vec rozhodoval rozhodca. Dohodu podpisoval vonku, manželka bola v dome. Splátkový kalendár im EOS neposlal.

Odporkyňa v 2. rade pri výsluchu uviedla, že spolu s odporcom v 1. rade, ktorý je jej manželom, v čase trvania manželstva uzavreli zmluvu so SLSP tak, ako o tom vypovedal jej manžel na pojednávaní. Čo sa týka dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, mužovi, ktorý sa predstavil ako manažér EOSu otvárala dvere, ale do bytu ho nepustili, jej manžel podpisoval dohodu vonku. Po nej

sa ten muž nedomáhal, aby mu dohodu podpísala. Po podpise dohody jej manžel dohodu ukazoval, čítala ju.

Tvrdenie navrhovateľa o existencii písomnej úverovej zmluvy bolo preukázané Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003, z ktorej súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa, resp. veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a odporcovia v postavení dlžníka podpísali dňa 5.2.2003 pod číslom XXXXXXXXXXXX zmluvu o splátkovom úvere, ktorej obsahom boli upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Podľa článku I., označenej ako „predmet zmluvy“ predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume a mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa zmluvy o úvere bola výška úveru, ktorú sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi 50 000 Sk (1659,70 eur), úroková sadzba uvedená v zmluve bola premenlivá vo výške 11,30 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol 2 % z výšky úveru splatný v deň podpisu zmluvy, poplatok za správu úveru 100 Sk štvrťročne, výška mesačnej splátky 1 160 Sk, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.3.2003, konečná splatnosť úveru 20.1.2008, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby, spôsob splácania inkasom z účtu spotrebiteľa. Úver sa v zmysle článku II bod 2. považuje za poskytnutý dňom pripísania úveru na účet dlžníka uvedeného v základných podmienkach. Podľa bodu 4. sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. V bode 3 článku II. zmluvy dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V bode 2 článku III. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splátky pohľadávky z úveru realizuje dlžník spôsobom uvedeným v základných podmienkach zmluvy. V bode 3 článku III. zmluvy sa dlžník zaväzuje splácať úver mesačnými splátkami, v periodicite a k termínu dohodnutému v základných podmienkach zmluvy. Podľa bodu 5 uvedeného článku dlžník súhlasí, aby veriteľ vykonával z účtu inkaso poplatku za poistenie v termíne jeho splatnosti a vo výške stanovenej v sadzobníku. V zmysle bodu 6. je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v zmysle § 499 Obchodného zákonníka poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru je splatný pri podpise zmluvy. Podľa bodu 8. dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky veriteľa, platiť úrok z omeškania vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, pričom súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. V článku IV. v bode 2. je uvedené, že je veriteľ oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy, pričom zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. Podľa bodu 5. sa dlžník s veriteľom dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 18,01 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov občana spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru, ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby alebo poplatkov alebo sa dlžník omešká so splátkou alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Článok V. zmluvy obsahuje zabezpečenie pohľadávky z úveru, kde sa zmluvné strany dohodli na zabezpečení pohľadávky z úveru súhlasom dlžníka s poistením. Článok VI. záverečné ustanovenia bod 1. je vyhlásením dlžníka, podľa ktorého sa oboznámil so VOP veriteľa s účinnosťou od 1.8.2002, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním. Z bodu 2 čl. VI. vyplýva, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí. Podľa bodu 3 zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvomi zmluvnými stranami a súhlas s poistením obsiahnutý v listine je platný a účinný dňom podpisu dlžníkom.

Súdu boli doručené všeobecné obchodné podmienky v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003. Zo všeobecných podmienok súd zistil, že odporcovia sa zaviazali platiť za služby a poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve podľa cenníka navrhovateľa.

Zmluvou o postúpení pohľadávok XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a prílohou č. 1 k zmluve má súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči povinným v tomto konaní na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako navrhovateľa na tomto konaní.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2008 bolo odporcom doručované oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 OZ. Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcom, že postupuje pohľadávku XXXXX - O. do 5 rokov - spotrebný, číslo úveru/ číslo účtu XXXXXXXXXXXX podľa zmluvy

uzatvorenej s L.W. Ž. dňa 5.2.2003, postupuje pohľadávku celkom vo výške 63 744,50 Sk (2 115,93 eur). Od okamihu doručenia oznámenia majú odporcovia v 1. - 2. rade plniť výlučne na zúčtovacie dáta navrhovateľa, uvedené v oznámení. Iné v oznámení uvedené (okrem podpisov osôb za SLSP a.s.) nie je. Odporcovi v 1. rade bola zásielka doručená dňa 11.11.2008 a od odporkyne v 2. rade sa doručovaná zásielka vrátila späť odosielateľovi s poznámkou „zásielku neprevzal v odbernej lehote“.

Z Výpisu z účtu odporcu v 1. rade nazvanom „Zostava prehľadu transakcií úveru“ súd zistil, že ho vyhotovila Slovenská sporiteľňa a.s. so začiatkom 5.2.2003 - založenie účtu - suma 50 000 Sk. Dňa 5.2.2003 sú uvedené tieto položky v nasledovnom poradí: schválenie úveru - 50 000 Sk, uzavretie úverovej zmluvy - 50 000 Sk, zaúčtovanie na pohl. poplatok - 1000 Sk, hot. splátka na úver- 1000 Sk, odúčt. pohľad. za popl. - 1000 Sk, bezhotovostné čerpanie úveru- 50 000 Sk. Dňa 28.2.2003 nasleduje zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 376,70 Sk. Dňa 20.3.2003 je evidovaná prvá bezh. splátka úveru obyv. 1 160 Sk. Dňa 31.3.2003 nasleduje zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 485,90 Sk, zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou 100 Sk. Dňa 20.4.2003 bola zaúčtovaná bezhotovostná splátka úveru obyv. 1 160 Sk, následne zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 465 Sk, pričom následne boli vykonané ďalšie splátky úveru, pričom odporca poukázal do 22.10.2008 na účet celkom 30 160 Sk, okrem toho dňa 5.2.2003 bol pod položkou hotovostná splátka na úver v sume 1 000 Sk, ešte predtým ako bolo odporcovi umožnené bezhotovostné čerpanie úveru, strhnutý poplatok bankou za poskytnutie úveru. Poplatky za vedenie účtu boli odporcovi zaúčtované v rôznych výškach najskôr vo výške 100 Sk štvrťročne, od 31.1.2004 vo výške 40 Sk mesačne, od 30.11.2004 vo výške 50 Sk mesačne, od 31.7.2006 vo výške 60 Sk mesačne. V dňoch 4.12.2003, 8.1.2004, 6.5.2004, 4.6.2004, 7.7.2004, 7.9.2004, 26.10.2004, 4.2.2005, 16.3.2005, 6.4.2005, 6.6.2005 boli odporcovi účtované poplatky za I. upomienku, každý vo výške 100 Sk a v dňoch 5.8.2004, 6.10.2004, 5.5.2005, 7.7.2005 boli odporcovi účtované poplatky za II. upomienku, každý vo výške 300 Sk. Položky v prehľadoch transakcií sú premenlivé mesačne vo výškach úroku, úroku z omeškania. Vo výpise ku dňu 22.10.2008 je uvedený odpis istiny vo výške 48 436,20 Sk, odpis riadnych úrokov vo výške 4 215,10 Sk a odpis úrokov z omeškania zmluvných vo výške 11 093,20 Sk.

Súd uvádza, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 1.7.2009 je formulár s predtlačou, na ktorom v bode 1. 1. je uvedený veriteľ - navrhovateľ a v bode 1.2. dlžník meno odporcu v 1. rade s uvedením jeho adresy a rodného čísla, na tlačive je ďalej bod 1.3. s textom osoba prístupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. konkrétne údaje ako meno, rodné číslo alebo dátum narodenia nevyplnené, tiež adresa podľa OP nevyplnené, osobné údaje a podpisy overil /č. IP/ 11 a nečitateľný podpis overujúceho. Bod 2. má názov Uznanie záväzku. V bode 2.1. je text, „Osoby uvedené v bode v bode 1.2 a, alebo 1.3. tejto dohody uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. číslo zmluvy/číslo zákazníka XXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2003 /ďalej len „zmluva“/. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1 607,79 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 eur. Na predtlačí je bod 3. nazvaný Forma splatenia záväzku. Bod 3.1. v predtlačí znie : Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3. tejto dohody sa zaväzujú splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach nasledovne: výška splátky je 30 eur, dátum splátky /deň v mesiaci/ je 20 a dátum prvej splátky je 20.7.2009. Osoby uvedené v bode 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody sa zaväzujú k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy a narastajúcich úrokov z omeškania počas splácania. Osobám uvedeným v bodoch 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody bude bez odkladu vyhotovený a zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktoré zároveň berú na vedomie, že zaslanie tohto splátkového kalendára je len pre informačné účely a nemá vplyv na platnosť tejto dohody. Osoby uvedené v bode 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 3.2. je predtlačou uvedené, v prípade, že osoby uvedené v bode 1.2. a, alebo 1.3. tejto dohody nebudú splácať svoj záväzok podľa vyššie dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Bod 4. obsahuje rozhodcovskú doložku, kde sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno, 841 04 Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“) ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Kmeťova 13, 040 01 Košice (ďalej len „rozhodcovský

súd“) jediným rozhodcom ustanoveným predsedom Rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu /zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok/ Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Bod 5. Dohody je nazvaný Záverečné ustanovenia. Podľa 5.1. právne predpisy /?/ touto dohodou neupravené sa správajú /?/ ustanoveniami platných právnych predpisov, bod 5.2. dohoda je vyhotovená v potrebnom počte rovnopisov, t.j. po jednom pre každého účastníka zmluvy, bod 5.3. zmluvné strany vyhlasujú, že táto dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni a ani za nápadne nevýhodných podmienok, pred podpisom si ju prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali., bod 5.4. dohoda sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami, 5.5. osoby uvedené v bode 1.2. a, alebo 1.3. tejto dohody prehlasujú, že v súlade s § 7 zákona 428/2002 Z. z. súhlasia, aby veriteľ spravoval ich osobné údaje, ktoré mu boli poskytnuté pri uzavieraní tejto dohody, ako aj tie, ktoré veriteľ iným zákonným spôsobom získal počas trvania tejto dohody, alebo aj po jej zániku, pokiaľ je to nevyhnutné na uplatnenie jeho práva z tejto dohody. Dátum a miesto podpisu dohody zmluvnými stranami je uvedené v N.i, dňa 1.7.2009 a na dohode sú vyznačené miesta pre podpisy dlžníka, IP č. XX Š. H. / č. IP, meno, priezvisko/, ďalej je vyznačené miesto na podpis osoby prístupujúcej k dlhu a na dohode je vytlačené EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, s IČO-m a DIČ navrhovateľa. Z výpovede odporkyne v 1. rade vyplýva, že na dohodu za okolností, ktoré súd zistil jeho výsluchom, dal svoj vlastnoručný podpis. Miesto na podpis osoby prístupujúcej k dlhu je nepodpísané.

Dňa 12.6.2012 zaslal navrhovateľ obom odporcom pokus o zmier, v ktorom ich vyzýval na uhradenie úveru vo výške 1 607,79 eur spolu so zmluvným zákonným úrokom vo výške 834,21 eur, riadnym úrokom vo výške 139,92 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 368,23 eur.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu, iba odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávok a odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu výzvou zo dňa 2.10.2012. Súd požadoval po navrhovateľovi bližšie špecifikovať dlžnú čiastku vo výške 2 115,36 eur, uviesť čo konkrétne tvorí istinu 1 607,79 eur, či obsahuje poplatky, zmluvné pokuty atď., ako bol vypočítaný úrok z úveru, aká úroková sadzba sa použila, ako bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 368,23 eur (z akej výšky, za aké obdobie, uviesť kedy sa odporca dostal do omeškania, koľko splátok a v akej výške celkovo odporca zaplatil, ako boli tieto splátky započítané. Súd vyzval navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy, z ktorých bude mať súd preukázanú dlžnú sumu a z čoho táto suma pozostáva (napr. výpisy z účtu, sadzobník poplatkov, výpočet úroku z omeškania a pod.). Na výzvu navrhovateľ reagoval písomným podaním z 17.10.2012, kedy zaslal navrhovateľ plnú moc na zastupovanie a požiadal o predĺženie lehoty na predloženie dôkazov a dňa 10.12.2012 tak, že svojím podaním zo dňa 4.12.2012 zaslal súdu zostavu prehľadu transakcií úveru (platobnú históriu odporcu) v počte 8 strán, bez toho, aby uviedol skutočnosti, na ktoré bol súdom vyzvaný a bez bližšieho popisu predloženého dôkazu. Dňa 28.2.2013 zaslal oprávnený súdu podanie, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu aj na úhradu nákladov 5,42 eur za overené fotokópie dôkazov doložených do spisu - zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.2.2003

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškani, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškani, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Prechodné ustanovenia k úprave Občianskeho zákonníka účinného od 1. apríla 2004 v § 879e ods. 3 a 4 stanovili, že Spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami §53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením §55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (3). Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3 (4).

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 564 Občianskeho zákonníka ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením

postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády 586/2008 Z.z. účinného do 1. januára 2009 sa výška úrokov z omeškania určí ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. / účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa

ods. (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná,

podľa ods. (2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

podľa ods. (3) zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

podľa ods. (4) pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

podľa ods. (5) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 564 Občianskeho zákonníka ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

K právnej kvalifikácii navrhovateľa, že právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009, podľa ktorého účastníci konania nie sú povinní právny nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe /návrhu/ vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi. Právna otázka vzťahov, ktoré navrhuje navrhovateľ riešiť podľa ustanovení ním uvádzaných ustanovení Obchodného zákonníka už slovenská judikatúra ustálila v mnohých veciach obdobných veci prejedávanej a dospelo sa k záveru, že právny vzťah založený zmluvou o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch medzi účastníkmi nie je obchodno-právny, ale občiansko-právny vzťah. Súd zastáva názor, že navrhovateľom tvrdené skutočnosti nemožno podriaďiť pod hypotézu právnej normy § 497 a nasledujúcich ustanovení Obchodného zákonníka, ale základom pre právnu kvalifikáciu záväzkového

vzťahu v súdnej veci je zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, /účinný v čase uzavretia zmluvy o úvere/. U tohto zákona sa nejedná iba o právnu úpravu osobitného typu úverovej zmluvy a teda iba absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, u zákona č. 258/2001 Z.z. ide o právny predpis, upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromnoprávných zmlúv. Z úvodných ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z. je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale naopak regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania (tovarov a služieb) spotrebiteľmi. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 označeného zákona). Vzhľadom na takto zákonom zadefinovanú povahu jedného z účastníkov právneho vzťahu vo veci účastníkov, nemožno konštatovať, že by malo ísť o obchodno-právny vzťah. Vzťah medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru a spotrebiteľom nespadá ani pod žiadnu situáciu, vymedzenú v ust. § 261 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka. Spotrebiteľský úver nie je špecifickým druhom úveru a preto ani v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka nie je na mieste aplikovať na posudzovaný prípad ustanovenia Obchodného zákonníka. Z hľadiska posudzovaného prípadu je dôležitý aj legislatívny odkaz použitý v § 5 zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý pre prípad odstúpenia od zmluvy odkazuje na § 48 Občianskeho zákonníka, teda nie na použitie ustanovení Obchodného zákonníka, uvedeného v tomto zákone v § 344. Pre všetky uvedené dôvody súd aplikoval na vzťah účastníkov konania predpisy občianskoprávne, najmä Občiansky zákonník, z neho najmä ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, zmluve o pôžičke, splatnosti záväzku, ktorého predmetom je peňažné plnenie, nakoľko dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami vznikla bezúročná zmluva o pôžičke, ktorej platnosť a trvanie súd ďalej posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nie Obchodného zákonníka a celý právny vzťah posudzoval aj podľa zákona č. 258/2001 Z. z v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko je pre spotrebiteľa priaznivejšia.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

V zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p., v sporovom konaní je to navrhovateľ, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoj návrh a uplatňuje svoj nárok. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla navrhovateľa. Odporca ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok navrhovateľa nevzniklo prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremena má potom v konaní za následok procesný neúspech toho účastníka sporu, ktorý nedokázal preukázať ním tvrdené skutočnosti.

Podľa § 79 ods.2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno táto strana neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Navrhovateľ tvrdil, že má voči odporcom pohľadávku. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má navrhovateľ (veriteľ) povinnosť uniesť bremeno tvrdenia v tom, že s odporcom (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol odporcovi určité plnenie a že odporca za toto plnenie neposkytla riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Povinnosť má aj postupník, teda nový veriteľ dlžníka. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti.

Navrhovateľ v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním návrhu, navrhol v zmysle § 80 písm. b/ O.s.p. aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Navrhovateľ je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej a navrhovateľ v návrhovom konaní tvrdil, že mu vznikol nárok na plnenie zo záväzkového vzťahu, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Svoje tvrdenia vyvodil z právneho vzťahu, ktorým bola písomne uzavretá Zmluva o úvere, uzavretá na jednej strane s pôvodným veriteľom, ktorým bola banka a oboma odporcami na druhej strane. Navrhovateľ svoj uplatnený nárok odôvodňoval len na základe predloženej predmetnej zmluvy, o ktorej tvrdil, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi sa spravuje režimom Obchodného zákonníka. Po oboznámení sa s navrhovateľom predloženým dôkazom, výpisom zo Slovenskej sporiteľne začínajúcim dňom 5.2.2003 založením účtu súd dospel k záveru, že právny vzťah vzniknutý týmto dňom medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom a ručiteľmi treba podriaďiť pod hypotézu práve právnej normy ustanovenia § 657 OZ, ktorá dopadá na súdom zistený skutkový stav a ďalej podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi a ustanovenia jeho písmena a/, podľa ktorého sa na účely tohto zákona sa rozumie nielen zmluva o úvere ale aj zmluva o pôžičke, obe zadané ako spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a podľa písmena b/ ustanovenia obsahom tak zmluvy o úvere ako aj zmluvy o pôžičke je záväzok spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd z dôkazu, predloženého navrhovateľom vyvodil, že pôvodný veriteľ prenechal dlžníkom /odporcom/ peniaze jednak vo výške 1 000 Sk ešte pred podpisom zmluvy o úvere, datovanej dňom 5.2.2003. Súd z dôkazu vyvodil, že medzi pôvodným veriteľom a odporcami boli uzavreté dňa 5.2.2003 dve zmluvy, jedna bola zmluvou o pôžičke na čiastku 1 000 Sk, v písomnej zmluve o splátkovom úvere zo dňa 5.2.2003 označená ako poplatok za poskytnutie úveru, pričom z vyššie citovaného ustanovenia § 657 OZ vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa sice nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom, avšak ak sa uzatvára medzi dodávateľom a spotrebiteľom, čo je splnené z tohto záväzkového vzťahu, vyžaduje sa podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase poskytnutia pôžičky písomná forma, ktorej nedostatok spôsobuje podľa zákona č. 258/2001 Z.z. neplatnosť zmluvy o pôžičke a druhou bola tiež zmluva o pôžičke na čiastku 49 000 Sk, uzavretá dňa 5.2.2003. K nedostatku písomnej formy zmluvy o pôžičke ako spotrebiteľskej zmluvy súd dodáva, že aj podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd nemal pochybnosti, že zmluva o pôžičke na sumu 1 000 Sk vznikla s ostatnými podstatnými náležitosťami, pretože podľa výpisu z 5.2.2003 je zrejmé, že veriteľom bola Slovenská sporiteľňa, a.s. a dlžník /odporca v 1. rade/ bol špecifikovaný jeho konkrétnym číslom účtu, na ktorý mu boli poukázané dňa 5.2.2003 veriteľom požičané peniaze, ktoré boli dlžníkovi skutočne odovzdané, o čom svedčí bezhotovostné čerpanie dlžníkom, poznamenaný vo výpise Slovenskej sporiteľne a.s. dňom 5.2.2003. Súd mal za to, že odovzdaním peňazí dlžníkovi vo výške nie 50 000 Sk ale iba 49 000 Sk medzi zmluvnými stranami vznikol právny vzťah z pôžičky dňa 5.2.2003, pri ktorej nebolo navrhovateľom v konaní preukázané, že sa jeho právny predchodca a dlžníci dohodli podľa ustanovenia § 658 ods. 1 OZ na úrokoch ohľadom takejto výšky poskytnutých prostriedkov a bolo potrebné súdom vyvodiť, že pre nedostatok písomnej formy vyžadujúcej sa podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a § 40 ods. 1 OZ sú takéto spotrebiteľské zmluvy o pôžičke zmluvami neplatnými.

Súd zistil, že podľa výpisu začínajúcom dňom 5.2.2003 a aj z výpovede odporcu v 1. rade, ktorý uviedol že žiadnu hotovostnú splátku vo výške 1000 Sk banke nepoukázal, že si ju banka sama strhla, odporca v 1. rade reálne nedostal pôžičku v požadovanej výške 50 000 Sk, ale iba vo výške 49 000 Sk, nakoľko si pôvodný veriteľ uplatnil z čiastky 50 000 Sk sumu 1000 Sk ako poplatok za poskytnutie úveru a odporca v 1. rade mal na svojom účte formálne vykázaných bankou, pripísaných síce 50 000 Sk, ale dňa 5.2.2003 nemohol platne podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi zmluvy o spotrebiteľskom úvere na čiastku 50 000 Sk z účtu vybrať. Je nelogické, že banka najprv odpočíta spracovateľský poplatok, o ktorom ani nie je zrejmé, za aké služby ho pred poskytnutím úveru dlžníkovi účtuje, vyznačí ho na účte dlžníka ešte pred poskytnutím peňazí dlžníkovi, vyznačí hotovostnú splátku od dlžníka 1000 Sk a až potom vyznačí čerpanie úveru bezhotovostne vo výške 50 000 Sk. Z uvedeného súd vyvodil existenciu dvoch pôžičiek poskytnutých odporcovi v 1. rade, jednej vo výške 1000 Sk a druhej vo výške 49 000 Sk s tým, že obe považoval bez dodržania ich písomnej formy za neplatné a za bezúročné a bez poplatkov, pretože úroky a poplatky neboli uvedené v zmluve. Uvedené podľa názoru súdu tiež nasvedčuje tomu, že sa jedná o právny vzťah, vzniknutý zo zmluvy o pôžičke, u ktorej neboli dohodnuté úroky a nie o zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorej má byť jednou z podstatných náležitostí aj záväzok dlžníka zaplatiť úroky, pretože bez tohto záväzku sa jedná s poukazom na ustanovenie § 675 OZ o zmluvu o pôžičke. Z výpisu z účtu pôvodného veriteľa jeho deklarováním o hotovostnej splátke dlžníka vo výške 1000 Sk povinnosť dlžníka zaplatiť dlh z pôžičky zanikla a súd sa ďalej touto pôžičkou nezaoberal.

V zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka je úver odplatným právnym úkonom. Ekonomickým cieľom finančného úveru je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka. Treba konštatovať, že ak by sa aj spravoval záväzkový vzťah účastníkov podľa ustanovení Obchodného zákonníka o úvere, veriteľ nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť dlžníkovi pre jeho ekonomické využitie požadovanú výšku finančných prostriedkov, pretože časť úveru inkasoval veriteľ už v deň poskytnutia úveru a súd má za to, že takýto právny úkon veriteľa je podľa ustanovenia § 39 OZ právnym úkonom neplatným, ktorý svojím účelom odporuje zákonu a priechi sa dobrým mravom.

Ak dňa z účtu vybrať umožnil veriteľ odporcovi v 1. rade disponovať sumou 49 000 Sk, bez osobitnej písomnej zmluvy uzavretej na túto čiastku, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona 258/2001 a nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z pôžičky a už vôbec nie o poplatkoch, na ktoré si navrhovateľ robil nárok v zmysle sadzobníka.

Plnenie, ktoré požadoval navrhovateľ po odporcoch zaplatiť zo zmluvy o úvere z účtu vybrať bolo tak odporcovi v 1. rade k jeho dispozícii dané iba do výšky 49 000 Sk a vychádzajúc z výpisu z účtu súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ zo zmluvy o úvere o výške úveru 50 000 Sk odpočítal odporcovi v 1. rade bez reálneho poskytnutia sumy 1 000 Sk túto čiastku ako svoju pohľadávku. Teda podľa vykonaného dokazovania do výšky úveru 50 000 Sk ani plnenie veriteľa na úvere alebo na pôžičke neexistovalo. Z výpisu z účtu odporcu v 1. rade súd zistil, že banka počnúc dňom 28.2.2003 zaúčtovala odporcovi riadne úroky s kapitalizáciou v sume 376,70 Sk, dňa 20.3.2003 bezhotovostnú splátku úveru obyv. v sume 1 160 Sk, následne dňa 31.3.2003 zaúčtovala odporcovi riadne úroky s kapitalizáciou vo výške 485,90 Sk, potom poplatok za vedenie účtu 100 Sk a z ďalších splátok poukázaných odporcom v 1. rade vždy inkasovala najprv úrok, potom poplatok za vedenie účtu, nasledovalo odúčtovanie úroku z omeškania a zostatok zo splátky, pokiaľ nejaký zostal, zaúčtovala na istinu úveru. Odporca v 1. rade podľa jeho výpisu z účtu zaplatil na splátkach 30 160 Sk k 22.10.2008, čo je deň, kedy banka vo výpise uviedla, že zrušila úver odpisom pohľadávky. Pri závere o neplatnosti zmluvy o pôžičke bolo by možné uplatňovať aj posudzovať nárok navrhovateľa iba z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a ktorý v ods. 1) cit. ustanovenia ukladá tomu, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, povinnosť obohatenie vydať. Nedostatok písomnej formy právneho úkonu zmluvy o pôžičke zakladá podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch jej neplatnosť pre nedostatok predpísanej formy, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 4 ods. 4 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda aj pri poskytnutí úveru vo forme pôžičky platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ podľa písmena a)

poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať a táto skutočnosť bola v konaní preukázaná výpisom z účtu odporcu v 1. rade a tiež jeho čiastočným plnením, ním poukázanými splátkami.

Súd sa preto zaoberal povinnosťou odporcu v 1. rade vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie.

Veriteľ má právo od dlžníka požadovať po ňom aby niečo dal, konkrétne z pôžičky mu vznikne subjektívne právo na vrátenie požičanej veci, zvyčajne peňazí. Nárok na vrátenie pôžičky /peňazí/ mu však vznikne až v dobe, keď sa pôžička stane splatnou. Splatnosť je pojmovým znakom nároku, a až splatnosťou vzniká možnosť uplatnenia práva na súde. V spotrebiteľskej zmluve o pôžičke ako vyplýva z ustanovenia § 4 ods.2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa predpokladá, že doba vrátenia pôžičky je dohodnutá, pretože sa v ustanovení ukladá povinnosť v zmluve uviesť nielen sumu, počet splátok ale aj termíny splátok istiny, teda splatnosť. Splatnosť dlhu môže byť určená dohodou, ustanovená právnym predpisom alebo rozhodnutím orgánu. Súdu nebol predložený žiadny dôkaz k tomu, že zo zmluvy o pôžičke na sumu 49 000 Sk nastala splatnosť jej vrátenia. Ak nebola splatnosť dlhu určená dohodou ani iným spôsobom, možno podľa § 563 Obč. zák. o splnenie dlhu požiadať dlžníka kedykoľvek a dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Uvedené ustanovenie obsahuje dispozitívne pravidlo dávajúce veriteľovi právo určiť čas plnenia, teda vyvolať splatnosť, ktorá nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Lehota splatnosti pôžičky zo dňa 5.2.2003 síce je uvedená v zmluve o úvere dňom 20.1.2008. Považujúc zmluvu o úvere z 5.2.2003 za neplatnú pre jej formálny nedostatok spočívajúci v písomnej forme, nebolo možno akceptovať ani deň skončenia záväzkového vzťahu v nej uvedený dátumom 20.1.2008.

Na splatnosť celej pohľadávky navrhovateľa neexistuje žiadny dôkaz. Navrhovateľ listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 12.6.2012 síce vyzval odporcov v 1. - 2. rade na úhradu sumy vo výške 2 950,14 eur avšak z tohto listu nevyplývalo, že navrhovateľ vyzval odporcov na úhradu dlhu vyplývajúce z predmetného vzťahu, keď z pokusu o zmier sa nedalo zistiť z akého vzťahu mala dlžná suma vzniknúť a taktiež nebolo preukázané, že výzva bola odporcom doručená resp. že by sa dostala do ich dispozície. Návrh podaný navrhovateľom je tak predčasne podaný na súd, pretože ním nebol uplatňovaný existujúci nárok, ktorý sa predpokladá aj pri povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. V konaní nebol predložený žiadny spôsobilý dôkaz k tomu, že bolo účinne odstúpené podľa tvrdenia navrhovateľa od zmluvy či o pôžičke alebo o úvere, s ktorými by sa spájali účinky zániku zmluvného vzťahu. Na to sa podľa § 34 Občianskeho zákonníka vyžaduje právny úkon, prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. V tomto zmysle nebol predložený ani žiadny dôkaz, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že zo strany veriteľa prišlo k takej právnej skutočnosti, ktorá by mu podľa § 344 Obchodného zákonníka dávala možnosť, prípadne dávala možnosť aj druhej zmluvnej strane od zmluvy odstúpiť v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento /Obchodný zákonník/ alebo iný zákon. Z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku ruší ex tunc, teda od počiatku. Zánikom zmluvy (odstúpením) zanikajú všetky aj vedľajšie záväzky, ktoré boli od existencie hlavného záväzku závislé. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, peňažné prostriedky, ktoré podľa zmluvy obdržal odporca v 1. rade a dlžil by ich ku dňu odstúpenia od zmluvy by potom boli bezdôvodným obohatením na úkor navrhovateľa. V prípade zmluvy zo dňa 5.2.2003 by išlo o majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu pre nedostatok písomnej formy. Ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Z vykonaného dokazovania a záveru o uplatňovaní nároku pôžičky poskytnutej vo výške 49 000 Sk pre jej predčasnosť uplatnenia návrhu bolo potrebné však celý návrh zamietnuť, aj pri závere, že pri neplatnosti právneho úkonu pri nedodržaní predpísanej formy mohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu. Plnenie veriteľovi bolo u pôžičky ponechané na vôľu dlžníka, pretože nebol dohodnutý čas plnenia, ktorý nevyplýva ani z právneho prepisu a nebol určený ani rozhodnutím súdu, veriteľ o to podľa § 564 OZ nepožiadala. Ak nie je splatná pôžička a neboli dohodnuté ani splátky, nemohol sa dlžník dostať do omeškania s platením peňažného dlhu a preto navrhovateľovi nemožno priznať ani toto príslušenstvo pohľadávky, ani príslušenstvo pohľadávky na úrokoch a ani poplatky. Veriteľ ich nemôže požadovať podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z týchto dôvodov bolo nutné celý návrh zamietnuť a vzhľadom na predčasnosť podaného návrhu súd neuvádza v rozsudku ani koľko skutočne odporcovia zo zmluvy o pôžičke dlžia.

Súd už uviedol a zdôvodnil, že nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku, uvedenou účastníkom. Výsledkom zisteného skutkového stavu z vykonaného dokazovania bol záver súdu o vzniku zmluvy o pôžičke na čiastku 49 000 Sk, nie zmluvy o úvere zo dňa 5.2.2003, z ktorej sa navrhovateľ domáhal svojich nárokov a ktorý sa podaním návrhu stal predmetom súdneho konania. Podľa § 1 O.s.p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávaní zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb a podľa § 2 v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb. Navrhovateľ vyvolal súdne sporové konanie tým, že podal návrh podľa § 79 ods. 1 O.s.p. na plnenie zo zmluvy o úvere zo dňa 5.2.2003, o ktorom má súd v zmysle cit. ustanovení povinnosť rozhodnúť a je zrejme z predchádzajúceho odôvodnenia rozsudku, že sa tak nestalo, o návrhu podanom navrhovateľom zostalo nerozhodnuté. Po právoplatnosti rozhodnutia, týkajúceho sa hmotnoprávneho nároku na plnenie zo zmluvy o pôžičke, stal by sa právoplatný rozsudok iba prekážkou rozhodnutej veci / rei iudicate/ iba z tohto zisteného hmotnoprávneho vzťahu účastníkov súdneho konania a súdne rozhodnutie zo zmluvy o pôžičke by bolo prekážkou právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae, ktorá vyplýva z ust. § 159 ods. 3 O. s. p., a patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 O. s. p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná, avšak iba zo zmluvy o pôžičke zo dňa 5.2.2003. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého nároku alebo stavu, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol už uplatnený (z rovnakého stavu). Právoplatné rozhodnutie súdu tvorí prekážku rozsúdenej veci však iba v takom rozsahu, o ktorom bolo súdom už právoplatne rozhodnuté. Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné vyporiadať sa aj s nárokom navrhovateľa, o ktorom tvrdil, že mu vznikol z písomnej zmluvy o úvere z 5.2.2003.

Sčasti sa už súd vypořiadal so zmluvou o úvere zo dňa 5.2.2003 v tej časti odôvodnenia rozsudku, v ktorom zdôvodňuje, prečo dospel k záveru o vzniku zmluvy o pôžičke a z akých dôvodov nemožno akceptovať právnú kvalifikáciu nároku uvedenú navrhovateľom o vzniku zmluvy o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Zo záverov súd zdôrazňuje, že aj zmluva o úvere zo dňa 5.2.2003 má znaky spotrebiteľského úveru, čo uvádza v zmluve sám dodávateľ finančnej služby používajúc termíny ročná priemerná miera nákladov, označenie spotrebiteľský úver, vlastné zákonu o spotrebiteľských úveroch a ako už súd uviedol, že na strane príjemcu zo služby bol spotrebiteľ, nakoľko v konaní nebolo preukázané, žeby odporcovia prijaté peňažné prostriedky požadovali alebo použili na výkon svojho povolenia, resp. zamestnania alebo pre podnikateľské účely.

Zákon č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „novela“), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) zakotvil do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ. Uvedenou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 (s výnimkou § 60, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004), boli zosúladené s našim právnym poriadkom niektoré právne akty Európskych spoločenstiev a EÚ, v oblasti spotrebiteľského práva Smernica Rady 93//13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej význam spočíva v ochrane spotrebiteľa v EÚ a jej zmyslom je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Novela zaviedla do prvej časti Občianskeho zákonníka (Všeobecné ustanovenia) piatu hlavu pod názvom Spotrebiteľské zmluvy. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávateľia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy (oferent) vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, tak ako sa v nich právne vzťahy vyvíjajú, boli upravené ďalšími novelami Občianskeho zákonníka. Systém ochrany uvedený Smernicou je založený na ideí, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi vo veci práva vyjednávať

a jeho úrovne znalostí. To vedie k tomu, že spotrebiteľ odsúhlasí predajcom alebo dodávateľom vopred skoncipované podmienky bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pre ochranu spotrebiteľa je preto v článku 6 Smernice premietnutý záväzok pre členské štáty EÚ, ktorý od nich vyžaduje, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, tiež podľa článku 7 Smernice stanoviť vo vnútorných právnych poriadkoch a zabezpečiť primerané a účinné prostriedky, ktoré majú zabrániť súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov, ak podľa Čl. 3 Smernice, spôsobujú zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa, čo je premietnuté do ustanovenia § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporcom v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Smernice tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") pod následkom ich neplatnosti podľa § 54 ods. 5 OZ. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 Smernice ten ustanovuje, aby bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, že nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - K. A. L..K. D. N. A. alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Q. A. D. N. M. V. S. R.) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, aby sa dosiahla faktická rovnosť zásahom vonkajším zásahom.

Podľa § 53 ods. 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len „neprijateľná podmienka“/.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia ods. 1 sa nevzťahuje sa predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a/ má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy
- b/ dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd určuje, že zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Suché mýto 4, Bratislava a odporcami v 1. a 2. rade dňa 5.2.2003 sú neprijateľné. Na základe preskúmania zmluvy o úvere zo dňa 5.2.2003 súd dospel k záveru, že celá zmluva o úvere je postavená na „dohode“ zmluvných strán, čo sa uvádza v ustanovení zmluvy o úvere podľa jej čl. VI bod 2, podľa ktorého sa všetky právne vzťahy neupravené v zmluve riadia Obchodným zákonníkom. Právny poriadok Slovenskej republiky síce v čase uzatvorenia zmluvy neobsahoval ustanovenia o spotrebiteľskom práve, avšak v zmysle prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2004 Občianskeho zákonníka platí, že spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona, spotrebiteľské zmluvy, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Voľba práva o riadení sa právnych vzťahov účastníkov záväzkového vzťahu podľa obchodného práva je dohodou neplatnou vzhľadom na existujúcu osobitnú právnu úpravu spotrebiteľského úveru ako typu spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia zmluvy. Za neplatné zmluvné dojednanie o tom, že sa právne vzťahy budú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka súd považuje z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, nakoľko je zrejmé, že je zneužitím silnejšieho postavenia dodávateľa /banky/ voči spotrebiteľovi tým, že mu vnútil bez individuálneho dojednania /súd pripomína, že zmluva o splátkovom úvere podpísaná dňa 5.2.2003 je formulárovou zmluvou s predtlačou podmienok zmluvy stanovených dodávateľom/ podmienky zmluvy dané do zmluvy dodávateľom, ktoré mohol spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo odmietnuť. Dodávateľ sa správal pri predkladaní zmluvy odporcom ako profesionál, podnikateľ, ktorý ovláda na rozdiel od spotrebiteľa obchodné právo a využil ho stanovením prísnejších podmienok vo svoj prospech oproti spotrebiteľom, neznalým práva. Pri posudzovaní neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súd vyvodil, že došlo k porušeniu zmluvnej slobody a rovnosti zmluvných strán medzi účastníkmi v neprospech spotrebiteľov. Dohodu o voľbe práva súd preto považoval s poukazom na § 53 ods. 1 ods. 1 OZ za ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve, spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a za podmienku pre spotrebiteľa neprijateľnú, poškodzujúcu ho a tiež v zmysle § 53 ods. 4 OZ za neplatnú, porušujúcu podľa § 54 ods. 1 OZ zákon v tejto časti, odchýliac sa v zmluvnej podmienke od tohto zákonného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho nastal stav, že spotrebiteľ sa vopred vzdal svojich práv, ktoré mu priznávajú na jeho ochranu Občiansky zákonník a občianskoprávne predpisy, zhoršujúc si cez zmluvné podmienky stanovené dodávateľom svoje zmluvné postavenie. Svedčia o tom aj ostatné zmluvné podmienky stanovené bez individuálneho vyjednania so spotrebiteľom dodávateľom zistené v konaní podľa výpisu z účtu odporcu, pretože dodávateľ riadiac sa pre spotrebiteľa neprijateľným ustanovením o voľbe obchodného práva a zmluvnými podmienkami v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch:

V článku I. výška úveru 50 000 Sk, výška úrokovej sadzby 11,30 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru splatný v deň podpisu zmluvy, poplatok za správu úveru 100 Sk štvrťročne, výška splátok 1 160 Sk, periodicita splátok mesačne k 20.dňu v mesiaci, splatnosť 1. splátky 20.3.2003, konečná splatnosť úveru 20.1.2008, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, úrok z omeškania vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby, spôsob splácania inkasom z konkrétneho čísla účtu (z účtu spotrebiteľa) sú v rozpore s ustanovením § 53 ods. 3 OZ písm. a/, spotrebiteľ má plniť splátky, z ktorých nie je zrejmé, s odkazom na § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch do akej

výšky je splátkou plnené na istine, úrokoch a iných poplatkov, nerozčlenením jednotlivých čiastok, bez dodržania takéhoto postupu v zmluve obišiel dodávateľ ustanovenie zák. č. 258/2001 Z.z. a to ust. § 2 písm. a/ ak uviedol iba výšku celkovej splátky 1 160 Sk, spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy v akej výške plní na istine, v akej na úrokoch, ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 3 písm. i) OZ, podmienka umožňuje dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, podmienka nebola individuálne dohodnutá, dodávateľ ju určil tak ako v mnohých ďalších formulárových zmluvách uzavretých s inými spotrebiteľmi a je neprijateľnou podmienkou aj naplnením dôvodu daného v § 53 ods. 3 písm. j) OZ, dáva dodávateľovi právo k zvýšeniu ceny služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy.

V článku II. bod 3. má dlžník plniť okrem povinnosti v dohodnutom čase platiť úver, úroky, poplatky, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom, pričom nie je jasné, o aké poplatky, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom ide, v tejto časti súd považuje zmluvu za právny úkon, ktorý je neurčitý podľa § 37 ods. 1 OZ a podľa § 39 OZ neplatný, pretože zo zmluvy o úvere žiadne iné podmienky spotrebiteľovi v súvislosti s tým, že sú mu poskytované peňažné prostriedky podľa zmluvy o úvere vo výške 50 000 Sk, výška úroku, výška splátky, splatnosť, poplatok za poskytnutie úveru a správu úveru, spôsob splácania a sú uvedené v čl. I bod 1, nevyplývajú a nemohol sa s nimi preto ani vôbec oboznámiť.

K výroku rozsudku, podľa ktorého súd určuje, že zmluvná podmienka v článku II, bod 3 podľa ktorej dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky podmienkou neprijateľnou a bod 4 podľa ktorej sa splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti, uvedenej v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou, súd uvádza, že táto podmienka úzko súvisí s ostatnými podmienkami, o ktorých súd určil, že sú neprijateľnými.

Článok III bod 3., kde sa dlžník zaväzuje splácať úver mesačnými splátkami, v periodicite a k termínu dohodnutému v základných podmienkach zmluvy a bod 4 zmluvy podľa ktorého dlžník súhlasí s vykonávaním inkasa bankou z účtu dlžníka vo výške a v termíne splátok uvedenom v základných podmienkach zmluvy a/ alebo v súlade s bodom 4. článok IV. zmluvy a dlžník súhlasí, aby veriteľ vykonal inkaso z účtu v prípade omeškania zo splácaním pohľadávky z úveru a to vo výške pohľadávky z úveru, s ktorou je dlžník v omeškaní so zmenou výšky splátok a so zmenou periodicity splátok v súlade so zmluvou, úverovými podmienkami a VOP v spojení s článkom IV bod 4 je zmluvná podmienka, ktorá odporuje ustanoveniu § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, dodávateľ nemôže požadovať žiadne poplatky ani úroky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 3 písm. i) OZ, umožňujúcu dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve a bez toho, aby bolo spotrebiteľovi ustanovením v zmluve daná možnosť reagovať na jednostrannú zmenu podmienok zmluvy daním výpovede s primeranou lehotou alebo odstúpiť od zmluvy.

Zmluvná podmienka ako taká dáva možnosť dodávateľovi na konci mesiaca úročiť spolu s istinou aj poplatok za vedenie účtu, pričom akýkoľvek poplatok súd určil za podmienku neprijateľnú, poškodzujúcu spotrebiteľa. Táto podmienka je neurčitá v tom, že nie je jasné aké poplatky a náklady spojené s úverom má spotrebiteľ platiť. Tieto náklady ani poplatky nie sú v zmluve presne špecifikované a teda má dodávateľ priestor účtovať akékoľvek poplatky a náklady, čo pôsobí v neprospech spotrebiteľa. Pre neprijateľnosť podmienky ohľadom poplatkov, z ktorých nie sú niektoré ani uvedené v zmluve, poplatky za upomienky sú uvedené iba v sadzobníku, ktorý nie je zmluvou, dodávateľ nemôže požadovať podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve a bolo potrebné určiť túto podmienku za neprijateľnú a neplatnú. Z rovnakých dôvodov súd posúdil ako neprijateľnú podmienku aj podmienku v článku III bod 1 zmluvy. V týchto súvislostiach súd ohľadom nároku navrhovateľa uplatneného z neprijateľnej podmienky na poplatky a úrok súd uvádza, že z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky bolo zistené, že banka postúpila pohľadávku celkom vo výške 63 744,50 Sk, na istine 48 436,20 Sk, toľko bola aj istina do splatnosti, na úrokoch postúpila 15 308,30 Sk, takáto suma je uvedená aj ako príslušenstvo pohľadávky celkom, u počtu dní omeškania je uvedené 1 251 dní a dátum poslednej úhrady je 13.5.2005 vo výške 2 320 Sk. Banka zhrnula zrejme aj poplatky za upomienky a poplatky za vedenie účtu do niektorej sumy, pričom ak súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o pôžičke na čiastku 49 000 Sk, poplatky a úroky pravdepodobne zahrnuté do istiny a príslušenstva navrhovateľovi z dôvodu neplatnosti zmluvy nepatria, pretože právny nárok na ne môže vzniknúť iba z platného právneho úkonu.

Podľa článku III bod 6 dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi v zmysle § 499 Obchodného zákonníka poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň podpisu zmluvy, je neprijateľnou podmienkou s ohľadom na to, že nie je v prospech spotrebiteľa riadiť sa v právnych vzťahoch ustanoveniami Obchodného zákonníka, je to zákonom neprípustné, v rozpore so zákonom a v neprospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 OZ, takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tento výklad obsahu časti spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie,

Podľa názoru súdu banka si zúčtovaním najprv úroku z omeškania a poplatkov zo splátky istí, že v prípade nevykonalosti jej pohľadávky od dlžníka nepríde o úrok z omeškania a o poplatky za správu úveru a o poplatky za upomienky. Súd vyhodnotil postup banky za nesúladný so zákonom, zákon obchádzajúci a poškodzujúci spotrebiteľa, ktorý nemôže mať záujem na uhradení najprv úroku z omeškania, poplatkov banke a až potom istiny a úrokov. Z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že ide zo strany veriteľa o poskytnutie finančných prostriedkov. Tomu nezodpovedá, že si veriteľ stanovuje v zmluve poplatok za vedenie účtu a odpočítava od splátky uhradenej odporcom poplatok za vedenie účtu, pretože odporcovi žiadne finančné prostriedky ale ani služby v zmysle § 4 ods. 4 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch neposkytuje, a to ani za účtované poplatky za upomienky. Poplatok by mal podľa uvedených ustanovení korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Navrhovateľ ani bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatky, zmluvnú podmienku ohľadom poplatkov neobhájil. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§2 písm. e/, / ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedenie účtu, teda za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa, zrejme podľa § 23 ods. 6 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a banka si účtovaním poplatku za vedenie účtu a tiež prednostným odpočítavaním úroku z omeškania pred inými časťami pohľadávky, znižuje riziko ako možnú stratu vrátane škody spôsobenej vlastnou činnosťou banky alebo spôsobenú banke inými skutočnosťami, a to buď kreditné riziko vyplývajúce z toho, že dlžník alebo iná zmluvná strana si neplní svoje záväzky; kreditné riziko zahŕňa aj riziko štátu, riziko koncentrácie, riziko vysporiadania obchodu a riziko obchodného partnera alebo z operačného rizika, vyplývajúceho z nevhodných alebo chybných vnútorných postupov, zo zlyhania ľudského faktora, zo zlyhania používaných systémov alebo z vonkajších udalostí, ktorého súčasťou je podľa zákona o bankách právne riziko, ktoré znamená riziko vyplývajúce najmä z nevykonalosti zmlúv, hrozby neúspešných súdnych konaní alebo rozsudkov s negatívnym vplyvom na banku.

Banka stanovila v článku III, v bode 8. zmluvnú podmienku, podľa ktorej je dlžník povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením a údajného súhlasu dlžníka, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v poradí určenom bankou vo formulárovej zmluve. Túto podmienku súd vyhodnotil v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi ako ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou podmienkou, pretože umožňuje dodávateľovi /banke/ aj v nadväznosti na bod 4. čl. III bez individuálneho vyjednania podmienky spotrebiteľom, aby banka / podľa zmluvy veriteľ/ vykonávala inkaso z účtu uvedeného v Základných podmienkach zmluvy, a to vo výške a v termíne splátok podľa Základných podmienok zmluvy a banke umožňuje zmeniť výšku splátky, na základe údajného súhlasu dlžníka s inkasom tak, aby dohodnutá lehota splatnosti úveru bola dodržaná, a to v prípade, ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne k akejkoľvek skutočnosti, najmä omeškaniu so splácaním pohľadávky z Úveru a s tým spojených poplatkov, ktorá má za následok predĺženie splatnosti úveru, dlžník potom súhlasí so zmenou inkasovanej sumy, ktorej výšku nepozná, čo spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje, ale narastá, pretože banka si najprv vykoná podľa zmluvy a podľa výpisu z účtu aj vykonala najprv inkaso z účtu na úrokoch z omeškania za oneskorené splácanie pohľadávky z úveru. Podľa názoru súdu banka si takouto podmienkou istí, že v prípade nevykonalosti jej pohľadávky od dlžníka nepríde o úrok z omeškania a o poplatky za správu úveru a o poplatky za upomienky. Súd vyhodnotil tieto zmluvné podmienky ako neprijateľné, dané do zmluvy v neprospech spotrebiteľa, ktorý nemôže mať záujem na uhradení najprv úroku z omeškania, poplatkov banke a až potom istiny a úrokov.

Takisto podmienka v článku III bod 7, kedy splátky, ktoré dlžník uhradí pred určeným časom plnenia, nemajú vplyv na výpočet úrokov a veriteľ ich eviduje ako predplatok a v prospech účtu veriteľa sa zaúčtujú ku dňu splatnosti splátky, dlžník súhlasí s použitím vykonaných platieb na úhradu skôr splatných súm a to v poradí od najskôr splatného záväzku a bod 10 rovnakého článku je v tejto súvislosti neprijateľnou, keď podmieňuje predčasné splatenie úveru súhlasom veriteľa, keď vylučuje, aby dlžník splatil svoj dlh skôr, než ako mu určil veriteľ. Takýto postup považuje súd v neprospech dlžníka, v ktorého záujme je čo najskôr splatiť istinu úveru a v rozpore s ustanovením § 566 Občianskeho zákonníka kedy veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky, pričom toto čiastočné plnenie sa započítava najprv na istinu. Touto podmienkou veriteľ sa odchýlil od ustanovení občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, keď podľa tejto podmienky sa na predčasné splnenie vyžaduje súhlas veriteľa a splnenie podmienok určených veriteľom.

Podľa článku III bod 5 dlžník súhlasí, aby veriteľ vykonával inkaso poplatku za poistenie v termíne jeho splatnosti a vo výške stanovenej v sadzobníku. Súd má za to, že navrhovateľovi by ani zo zmluvy o úvere s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nevznikol nárok na poplatky, ktorými zaťažil podľa výpisov účet odporcu v 1. rade, keďže tieto nie sú všetky uvedené v zmluve. Zmluvnú podmienku, uvedenú v zmluve o úvere týkajúcu sa poplatku za vedenie úverového účtu, ktorá má zaväzovať odporcu, v zmluvnom vzťahu spotrebiteľa, na zaplatenie odplaty za vedenie úverového účtu súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku. Vedením úverového účtu banka realizuje svoju evidenčnú činnosť pri poskytnutí finančných prostriedkov, úverov klientom a slúži banke na sledovanie stavu plnenia na svojich účtoch zo strany dlžníka. Účet si banka vedie vo svoj prospech a nie v prospech dlžníka, ktorý nie je odkázaný na prehľad o stave splácania úveru. Banka teda dlžníkovi neposkytuje vedením úverového účtu žiadnu odplacujúcu službu v prospech dlžníka. Banka ako dodávateľ finančnej služby musí poznať účel vedenia úverového účtu a musela vedieť, že ide o neprijateľnú podmienku, spôsobujúcu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a poznať aj právny následok neplatnosti takejto neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny úkon banky, zaťažujúci spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou, záväzkom platiť za niečo, čo v plnení spotrebiteľ od veriteľa neobdržal je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom neplatným, ktorý svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a je neplatný aj pre rozpor s dobrými mravmi. Pohľadávkou sa rozumie subjektívne právo jedného subjektu (veriteľa) požadovať od druhého subjektu (dlžníka) toho istého záväzkovoprávneho vzťahu určité plnenie, t.j. požadovať od dlžníka, aby niečo dal, aby niečo konal alebo niečo nekonal, t.j. opomenul, či strpel avšak vždy iba v súlade s platným právom. Pohľadávka veriteľa / banky/ na poplatok za vedenie úverového účtu nemôže zaväzovať dlžníka v neplatnom záväzkovom vzťahu, iba z platného záväzkového vzťahu je dlžník osobou povinnou poskytnúť veriteľovi plnenie v dojednanom rozsahu, forme a čase. Dlžníka neplatný právny úkon nezaväzuje, nevzniká mu povinnosť niečo dať veriteľovi a z neplatného právneho úkonu nemožno ani veriteľovi priznať plnenie na poplatku za vedenie úverového účtu. Z uvedených dôvodov niet právneho dôvodu na plnenie dlžníka veriteľovi.

V bode 1 článku IV. zmluvy o úvere veriteľ úročí úver úrokovou sadzbou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy, teda úrokovou sadzbou v zmysle Obchodného zákonníka, ktorá je pre spotrebiteľa nepriaznivá. V rozpore s predpismi občianskoprávnymi bolo zistené účtovanie úroku z omeškania pôvodným veriteľom spotrebiteľovi, čo súd zistil z výpisu z účtu odporcu v 1. rade, spočívajúce v tom, že pôvodný veriteľ zrejme vychádzajúc z nesprávnej voľby práva, dohody o voľbe Obchodného zákonníka, poškodzoval spotrebiteľa pri vyrubovaní mu úroku z omeškania podľa predpisov Obchodného zákonníka vo výške 11,30 % ročne. Ak veriteľ využil právo na úrok z omeškania v takejto výške, vo vzťahu k spotrebiteľovi sa jedná o neprijateľnú podmienku, s ktorou nemal možnosť spotrebiteľ sa oboznámiť pred uzatvorením zmluvy v zmysle značne poškodzujúcu spotrebiteľa na jeho práve byť v prípade omeškania s peňažným dlhom sankcionovaný podľa predpisov občianskeho práva, konkrétne § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a k nemu vykonávaciemu právnemu predpisu nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Dodávateľ tak účtoval odporcovi vyšší úrok z omeškania ako je prípustný podľa občianskoprávných predpisov, spotrebiteľ podľa § 53 ods. 3 písm. a/ OZ má plniť z podmienky, s ktorej konkrétnym obsahom sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa výpisu z účtu odporcu v 1. rade nezákonná výška úroku z omeškania ovplyvňovala výšku úhrady na istine a úroku v neprospech dlžníka, pretože pôvodný veriteľ zo splátok odpočítaval z došlých splátok najprv úrok z omeškania ako svoju pohľadávku, tiež poplatky až potom úroky a istinu, čo je v rozpore s ustanovením § 566 ods. 2 OZ, /citácia ods.

2 : Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. s prihliadnutím na § 879j OZ/ § 879j znie: „Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.“/ a v konečnom dôsledku dlžník tak potom súhlasí so zmenou inkasovanej sumy, ktorej výšku nepozná, čo spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje, ale narastá, pretože banka si najprv vykoná podľa zmluvy a podľa výpisu z účtu aj vykonala najprv inkaso z účtu na úrokoch z omeškania za oneskorené splácanie pohľadávky z úveru. Týmito ustanoveniami Občianskeho zákonníka je vyjadrená neprípustnosť úhrady dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu tak, ako bolo zistené z účtu odporcu 1/, je to v rozpore so zákonom a v neprospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 OZ a takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takýto výklad súdu obsahu časti spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V bode 2 čl. IV. zmluvy o úvere je veriteľ oprávnený zmeniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy, pričom zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením, má zmena úrokovej sadzby za následok zmenu výšky splátok v zmysle bodu 3 tohto článku a veriteľ je oprávnený zmeniť splátkový plán dlžníka a s tým súvisiaci i bod 4 tohto článku, kde v prípade zmeny splátkového plánu je veriteľ oprávnený zmeniť výšku splátky, ktorú inkasuje na základe súhlasu s inkasom tak, aby dohodnutá lehota splatnosti úveru bola dodržaná, veriteľ je oprávnený túto zmenu vykonať aj v prípade, ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne akejkoľvek skutočnosti, najmä omeškaniu so splácaním pohľadávky a s tým spojených poplatkov, ktorá má za následok predĺženie lehoty splatnosti úveru, dlžník súhlasí so zmenou výšky inkasovanej sumy, súd zaujíma po kontrole zmluvných podmienok stanovisko, že uvedené zmluvné podmienky sú neprijateľnými podmienkami, danými do formulárovej zmluvy bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa a sú nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľia sú nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a neporozumie významu podmienok. Táto podmienka dáva veriteľovi možnosť, aby bez toho, že dlžníci poznajú konkrétny obsah zmeny svojho záväzku pristúpili veriteľ k jednostrannej zmene dohodnutých podmienok a k navýšeniu dlhu spotrebiteľov a aby sa zmenila aj dohodnutá konečná splatnosť úveru, pričom spotrebiteľia sa nemusia o zmene ani dozvedieť. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomnú formu bez dodržania ktorej je zmluva neplatná. Súd mal v konaní preukázané, že Zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme a považoval preto zmluvnú podmienku uvedenú v časti IV, body 1,2,3,4 za neplatnú nielen z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale aj za neplatnú podľa § 40 ods. 2 OZ, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne a v konaní nebol súdu predložený žiadny dôkaz o písomnej zmene písomne uzavretej zmluvy s obsahom, z ktorého by vyplývalo, že účastníci zmluvy sa dohodli na zmene, teda nedostatok písomnej formy o zmene zmluvy robí zmluvnú podmienku neplatnou. Okrem uvedeného zdôvodnenia súd má za to, že v bode 4 časti, ktorú vyjadril dodávateľ slovne „ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne k akejkoľvek skutočnosti“ je právny úkon v tejto časti z hľadiska ustanovenia § 37 ods. 1 OZ neurčitý a nezrozumiteľný a preto neplatný, pretože podľa § 34 nevyjadruje prejav vôle, k vzniku, zmene alebo zániku akých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, smeruje.

Súd hodnotí zmluvnú podmienku zmluvy o úvere danú do čl. IV bodu 5 za spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ak pripúšťa súhlas dlžníka v prípade zmien zmluvy. Z takto formulovanej podmienky vyplýva možnosť pre dodávateľa meniť aj v zmluve uvedenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá stanovuje z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a výška celkových nákladov ani pre spotrebiteľa zo zmluvy úvere nie je poznateľná napriek tomu, že podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pre spotrebiteľa jedným zo zrozumiteľných ukazovateľov toho, koľko zaplatí na celkových nákladoch za spotrebiteľský úver, teda inak povedané „koľko ho úver bude stáť“, pretože spotrebiteľovi zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť, záväzok podľa § 2 písm. a/ vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch

celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podmienky v čl. IV umožňuje dodávateľovi bez toho, aby sa mohol spotrebiteľ rozhodnúť, či pri zmene výšky úroku alebo zmene výšky poplatkov má záujem naďalej pokračovať v úverovom vzťahu alebo ho ukončiť. V konaní bolo preukázané výpisom z účtu odporcu v 1. rade, že banka /dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve/ pristúpila k jednostrannej zmene podmienok vo výške úroku a aj poplatkov za vedenie účtu. Táto neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ neplatná ako celok, nakoľko ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pod hrozbou neplatnosti je predpísaná písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo prísť ku každej zmene zmluvných podmienok v písomnej forme, čo sa pre platnosť zmeny zmluvy písomne uzavretej vyžaduje v § 40 ods. 1 a 2 OZ. Súd preto považoval podmienku zmluvy o úvere v tej časti, v ktorej sa strany dohodli v podstate o jednostrannej zmene podmienok, prípustnej iba zo silnejšej strany právneho vzťahu - dodávateľa, bez písomných foriem zmien za ustanovenie v zmysle § 40 ods. 1 OZ a § 39 OZ za právny úkon absolútne neplatný pre jeho nedovolenosť, sledujúcim zo strany dodávateľa ten cieľ, aby nebol dodržaný zákon a vo vzťahu k spotrebiteľovi ju považuje za neprijateľnú a neplatnú, s odporcom individuálne nevyjednanú a tiež podľa § 54 ods. 5 OZ za neplatnú.

Tiež právna konštrukcia ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, o ktorú oprel navrhovateľ nárok na zaplatenie úveru, predpokladá, že dlžník pre svoje ekonomické využitie potrebuje získať peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, je si vedomý záväzku poskytnuté finančné prostriedky, resp. podľa zákona o spotrebiteľských úveroch peňažné prostriedky vrátiť veriteľovi a zaplatiť za poskytnuté finančné prostriedky úrok. Dlžník tak dôvodne predpokladá, že sa mu bude znižovať pri splátkach najprv výška istiny, potom úrok, pretože od výšky istiny závisí aj výška úroku a pokiaľ banka nezúčtovala platby odporcov najskôr na istinu a potom na zmluvný úrok, ale zo splátky zúčtovala najprv úroky z omeškania, poplatky, ktorými zaťažila účet odporcu v 1. rade, súd konštatuje, že banka konala v rozpore s § 566 ods. 2 OZ, a ak banka zúčtovala časť plnení odporcu na údajné sankcie - poplatky za upomienky a časť poplatkov za vedenie účtu, ktorého výšku menila v priebehu trvania zmluvy o úvere, účtovala poplatky odporcovi v 1. rade aj v rozpore s § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z./ods. (5) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere/ a banke ani nevznikol nárok na poplatky, ktorými napriek tomu zaťažila účet odporcu v 1. rade, aj z dôvodu, že poplatky za upomienky a poplatky za vedenie účtu okrem poplatku za vedenie účtu vo výške 100 Sk štvrťročne, nie sú uvedené v zmluve o úvere.

Na základe uvedeného treba vyvodiť, že celá dohoda strán zmluvy o úvere z 5.2.2003 je právnym úkonom v dôsledku voľby práva podľa Obchodného zákonníka právnym úkonom neplatným z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a podľa § 39 OZ, čo súd zdôvodňoval vyššie v odôvodnení rozsudku.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z jeho okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Právny úkon môže byť neplatný buď z časti alebo celkom. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý úkon, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje iba na časť právneho úkonu, pričom ide o vadu právneho úkonu, ktorý možno oddeliť od jeho ostatného obsahu, bude neplatnou od počiatku iba táto časť právneho úkonu. Ak vadu časti právneho úkonu nemožno od jeho ostatného obsahu oddeliť, čo treba dovodiť výkladom z prejavov vôle zúčastnených strán na právnom úkone, z povahy právneho úkonu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, ako i z účelu, ktorý konajúci právnym úkonom sledoval, bude neplatným celý právny úkon. Súd má za to, že neplatným je celý právny úkon zmluvy o úvere pre ustanovenia v zmluve o úvere o voľbe práva podľa Obchodného zákonníka, odkazom na jeho ustanovenie § 262 a odkazom na ustanovenia ohľadom všeobecných obchodných podmienok, ktorých význam pre zmluvu je daný v § 273 Obchodného zákonníka, z dôvodu, že celý vzťah podľa prejavenej vôle strán v zmluve o úvere sa majú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd mal za to, že z dôvodu neplatnosti „dohody“ o voľbe Obchodného zákonníka je neplatná celá zmluva ako celok a preto ani záväzky z nej vzniknúť nemohli. Za stavu, že sa vady predmetnej zmluvy o úvere dotýkajú jej základných náležitostí, sú v istine /v akej výške bola poskytnutá/ a v premenlivej výške úroku neurčité, z výpisu z účtu odporcu v 1. rade je problematické zistiť, aké sú

vlastne splátky v členení na istinu, úrok, po zohľadnení neplatných ustanovení zmluvy, týkajúcich sa príslušenstva pohľadávky, poplatkov, niet bezvadného článku zmluvy, dospel súd k záveru o neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 5.2.2003 ako celku, z ktorej nemohol nadobudnúť ani navrhovateľ zo zmluvy o postúpení pohľadávky ním tvrdenú pohľadávku.

Súd určil za neprijateľné podmienky uvedené v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zmluvných strán navrhovateľa a odporcu v 1. rade zo dňa 1.7.2009 v časti uznania záväzku. Z tvrdenia odporcu v 1. rade mal súd preukázané, že navrhovateľ odporcovi v 1. rade nevysvetlil, aký dlh uznáva a z čoho dlh pozostáva, teda či uznáva aj nejaké úroky alebo poplatky prípadne úroky z omeškania, navrhovateľ neuviedol z čoho pozostáva príslušenstvo pohľadávky a čo predstavujú náklady na inkasné konanie a ako došlo k ich vyčísleniu, čo znamená premlčanie a čo je to rozhodcovská doložka. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 1.7.2009, súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, keď dospel k záveru, že pri podpísaní „Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praktike a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa a využitie takej obchodnej praktiky zo strany navrhovateľa, ktoré podstatne narušilo ekonomické správanie sa odporcu ako priemerného spotrebiteľa. zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Súd považuje za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ je vopred navrhovateľom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. Súd uvádza, že odporca v 1. rade nemohol uznať záväzok vo výške 1 607,79 eur istiny a príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 eur z titulu zmluvy o úvere zo dňa 5.2.2003, pretože v čase, kedy malo dôjsť k uznaniu tohto záväzku vzhľadom na ust. § 565 Obč. zák. záväzok v takejto výške splatný byť nemohol. Aj pre platnosť dohody o uznaní záväzku (keďže v tomto prípade nejde len o jednostranný právny úkon dlžníka) sa vyžaduje, aby nebola v rozpore so zákonom. Údajná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je jej predkladateľom /dodávateľom/ formulovaná tak, že v príslušenstve pohľadávky podľa zmluvy bude príslušenstvo vyčíslené pri vystavení splátkového kalendára, resp. po zaplatení nákladov a istiny. Takto naformulovaný právny úkon ako prejav vôle, smerujúci k vzniku uznania záväzku je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Neplatnosť dohody spôsobil pri tom navrhovateľ, ktorý bol voči druhej strane predkladateľom tejto dohody. Právo neznalý spotrebiteľ nepozná. Vo veci to bolo aj preukázané výpoveďou odporcu, ktorý nepozná a ani v čase podpísania uznania záväzku nevedel aký právny význam má inštitút premlčania v občianskom práve, teda že právo môže byť vykonané prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu a ide o oslabenie vymožitelnosti práva, uplatneného v súdnom konaní, ak je dlžníkom vznesená námietka premlčania nároku veriteľa. Odporca uznal dlh bez toho, žeby podľa § 558 OZ / citácia § 588 OZ : „Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.“/ vedel, že jej dlh je premlčaný v trojročnej lehote. Uznaný môže byť aj dlh premlčaný. Takéto uznanie však zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre jeho omyl skutkový alebo právny, napr. že nepoznal ustanovenia o premlčaní a ich právny význam, nevyvoláva uznanie žiadne právne účinky. Navrhovateľ si musel byť vedomý skutočnosti, že dáva uznávať práva neznalému odporcovi premlčaný dlh. Pre nedostatok vedomosti odporcu v 1. rade o účinkoch premlčania uznanie záväzku odporcom v 1. rade je jeho právny úkon neúčinný. Uznanie dlhu odporkyňou súd hodnotí tiež ako neplatný právny úkon, nadiktovaný dodávateľom spotrebiteľovi do „Dohody“, ktorý sa podľa § 39 OZ prieči dobrým mravom.

K „Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ v časti 3. forma splatenia záväzku súd uvádza, že praktiky navrhovateľa ohľadom uznania záväzku a prípadne pristúpenia ďalšej osoby k dlhu dlžníka sú súdu známe aj z iných súdnych konaní, týkajúcich sa spotrebiteľov, napr. vo veci OS Skalica sp. zn. 3C/200/2012 alebo napríklad z veci OS Skalica sp. zn. 3C/196/2012. Súd má za to, že navrhovateľ nepreukázal dohodu s odporcom v 12. rade. Nekalým praktikám používaným navrhovateľom voči spotrebiteľom nasvedčuje aj to, že síce dal do formulára „dohody“ o splátkovom kalendári a uznaní záväzku formuláciu o vážnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, ale táto v skutočnosti v zmysle práva naplnená nebola a taktiež neplní z „dohody“ ním tam dané ustanovenie,

že dohoda je vyhotovená v potrebnom počte rovnopisov, pre každého účastníka zmluvy po jednom rovnopise. Tvrdili, že pravdepodobne osoba, ktorá má byť podľa poznatkov súdu z jeho úradnej činnosti pravdepodobne zástupcom navrhovateľa tlačivá pred nimi v časti výšky splátok vypisovala rukou, rovnako ako bolo výsluchom odporcu v 1. rade zistené aj v tomto prípade. Navrhovateľ k návrhom prikladá na dôkaz fotokópie Dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, nie originály, skutočne vyhotovené a podpísané v listine označenými za účastníkov a súd vyvodil na základe zistení z jeho rozhodovacej činnosti aj v prejednávanej veci, že navrhovateľ dopisuje údaje do listiny svojvoľne, bez skutočnej dohody s druhou stranou či treťou stranou. Chýba tak prejav vôle druhej strany k vzniku právneho úkonu, ktorý zamýšľal navrhovateľ vyvolať ohľadom časti dohody, nazvanej Forma splatenia záväzku. Súd má za to, že pre nedostatok vôle na strane odporkyne ohľadom výšky splátok a ich splatnosti dohoda o splatení záväzku nevznikla a odporkyňa ňou nemôže byť viazaná. Uznanie záväzku odporcom v 1. rade pre jeho nevedomosť o účinkoch premlčania nevyvoláva žiadne právne účinky. Po preskúmaní „Dohody a uznania záväzku“ súd ďalej zistil, že je pochybná aj výška dlhu, ktorý mal odporca v 1. rade uznať. Otázne je potom, odkiaľ mal mať odporca vedomosť, koľko má platiť za príslušenstvo a z čoho s ohľadom na ustanovenie § 121 ods. 3 OZ príslušenstvo pozostáva.

Za neplatnú má súd aj „dohodu o splátkovom kalendári“, v ktorej sú uvedené podmienky predčasnej splatnosti a to bod 3 forma splatenia záväzku, kde v časti 3.2 v prípade, že odporca v 1. rade nebude splácať záväzok podľa vyššie dohodnutých splátok stane sa splatný celý zvyšok pohľadávky a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúcim dňom po vzniku právneho vzťahu, dohodnutého na dobu neurčitú, ktorá je tiež trojročná, pretože uznanie dlhu odporkyňou pre neznalosť právnych účinkov vyvolávajúcich premlčanie je právny úkon odporkyne neúčinný. V prípadoch, keď splnenie dlhu je stanovené na presne určenú dobu, tak so zročnosťou dlhu je spojený aj začiatok plynutia akejkoľvek dĺžky premlčacej doby, ustanovenej Občianskym zákonníkom, či trojročnej alebo kratšej či dlhšej. Súd skoršie v odôvodnení rozsudku uviedol s odkazom na § 563 OZ súvislosť medzi splatnosťou a časom splnenia záväzku - dlhu, ak nebol čas dohodnutý. Zo zistení, popísaných v časti zdôvodnenia ohľadom ustanovenia § 563 OZ treba vyvodiť, že veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a takáto právna skutočnosť v konaní zistená nebola a nebola preukázaná v zmysle § 565 ani dohoda alebo existencia rozhodnutia, v ktorom by bolo určené, že pri plnení v splátkach sa dáva možnosť veriteľovi žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Uznanie záväzku odporcom v 1. rade je neplatné, veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúcim dňom po vzniku právneho vzťahu, dohodnutého na dobu neurčitú, ktorá je tiež trojročná, pretože uznanie dlhu odporcom 1. rade pre neznalosť právnych účinkov vyvolávajúcich premlčanie je právny úkon odporcu v 1. rade neúčinný.

Súd taktiež vyhodnotil ako neplatnú podmienku bod 4. Dohody o uznaní označenú ako rozhodcovská doložka. Podľa tejto doložky sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o je platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené : a) Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno, 84104 Bratislava (ďalej len rozhodcovský súd), ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. jediným rozhodcom ustanoveným predsedom Rozhodcovského súdu a to v súlade so štatútom a rokovacím podmienok rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Táto rozhodcovská doložka síce dáva možnosť výberu medzi štátnym a rozhodcovským súdom žalujúcej strane. Tento výber je však daný tomu účastníkovi, ktorý začne konanie skôr. V praxi to býva dodávateľ, resp. veriteľ, kto podá návrh na začatie konania proti spotrebiteľovi. Veriteľ na základe tejto doložky môže predložiť vec na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd ktorý by inak bol príslušný. Ak dôjde k výberu rozhodcovského súdu žalujúcim dodávateľom, je spotrebiteľ nútený sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Z výsluchu odporcu v 1. rade mal súd preukázané, že rozhodcovskú doložku si osobitne nevyjednal. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že

si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Vzhľadom na neprijateľnosť tejto podmienky ju súd uviedol aj vo výroku rozhodnutia.

Súd ohľadom formulára, predtlaču Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku považuje tiež za potrebné uviesť, že navrhovateľ pristupuje k ich predkladaniu spotrebiteľom doslova „náborovo“, o čom svedčí zistenie súdu aj z jeho rozhodovacej činnosti, pretože všetky dohody, s ktorými sa súd v rozhodovacej činnosti vo svojom územnom obvode oboznámil, majú tie isté znaky a sú podpísované IP č. XX a vyhotovené iba za tým účelom, že navrhovateľovi je známe, že jeho pohľadávky nadobudnuté zo zmlúv o postúpení pohľadávok sú zväčša premlčané. Prieči sa potom dobrým mravom a je obchádzaním práva, ak dáva navrhovateľ iba za dôvodu, aby sa v súdnom konaní domohol premlčanej pohľadávky, podpisovať listinu, označenú za Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku v znení, ako súd uviedol v texte odôvodnenia rozsudku vyššie, navyše s podmienkami, ktoré zvyčajne spotrebiteľ v hmotnej núdzi pre výšku splátky a krátkosť jej splatnosti, podmienky, danej do predtlačenej dohody navrhovateľom, neprímerane pre spotrebiteľa krátkej lehoty na splnenie s tým, že neuhradením prvej splátky sa stáva splatný celý dlh, čím navrhovateľ nesleduje nič iné, iba podať proti dlžníkovi na základe „dohody a uznání záväzku“ po nastaní splatnosti návrh na súd. Občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája a v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie. Môžu si vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylné od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť /podstata ustanovenia § 2 OZ/, inak treba právne úkony, z ktorých výkon práv a povinností vyplývajú z občianskoprávných vzťahov bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov iných alebo je v rozpore s dobrými mravmi, nepožíva súdnu ochranu. O dobrých mravoch vo všeobecnosti platí, že ide o pravidlá morálneho charakteru, všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Činnosť, namierená proti súhrnu určitých etických pravidiel a noriem v spoločnosti uznávaných je činnosťou proti dobrým mravom a podľa názoru súdu sa jej dopúšťa aj navrhovateľ. Celý právny úkon „Dohody“, vrátane rozhodcovskej doložky, ktorá svojím obsahom je spôsobilá poškodiť odporcu v 1. rade, respektíve v kontexte s odôvodnením rozsudku, že „dohody“ predkladá navrhovateľ značnému množstvu spotrebiteľov, má súd za neplatný pre jeho obsah, účel, obchádzanie zákona a taký, ktorý sa prieči dobrým mravom.

Súd pri určení zo sporu, týkajúcej sa spotrebiteľskej zmluvy - vo veci účastníkov zmluvy o úvere a dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu, vyslovil aj bez návrhu, že podmienky používané v tejto zmluve sú podmienkami neprijateľnými.

Pri trovách konania súd poukazuje na § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v zásade úspešným účastníkom sporového konania patrí náhrada ich účelne vynaložených trov, vzniknutých im na úspešné bránenie práva. Predpokladom rozhodnutia o trovách konania je podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., aby ich účastník uplatnil za podmienok stanovených v tomto ustanovení. Keďže si úspešní odporcovia náhradu trov konania neuplatnili, výslovne sa ich vzdali, súd rozhodol, že sa im napriek ich úspechu v konaní náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).